

[Glensgård.]

grund, at de ikke har noget S-tog. Det er således i dag, at den danske arbejder ikke kan komme til og fra sit arbejde, fordi han eller hun i mange tilfælde skal have børn til og fra daginstitutioner, eller hvad det måtte være, og som jeg nævnte det i et spørgsmål til statsministeren i går, så er det altså nu engang forbudt at have 3 børn på en cykel.

Statsministeren nævnte i spørgetiden i går, at regeringen ikke var sindet at gå ind i denne konflikt. Jeg opfattede nu nærmest statsministeren i går som en organisationsformand; der kom i hvert tilfælde ikke noget løfte om, at man ville stoppe denne konflikt. Man sagde nærmest, at udviklingen endnu ikke var så katastrofal, at man fandt nogen grund til at regeringen skulle gribe ind. Heri er fremskridtspartiet ikke enig, og jeg tror egentlig ikke, at hr. Christophersen kan stille sig tilfreds med ministerens bekræftelse på at ville overveje, hvad der skulle ske. Derfor vil jeg gerne på fremskridtspartiets vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget pålægger statsministeren at sørge for, at hindringerne for den normale buskørsel inden for Hovedstadsområdet Trafikselskab fjernes senest mandag morgen den 23. juni 1975, fortsætter tinget behandlingen af lovforslaget.“

Tredje næstformand (Bay):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg har et spørgsmål at stille til hr. Glensgård, som i 10 minutter har talt om en konflikt, der pågår, og hvor hele hans omtale af den bygger på de indledningsord, som vistnok også hr. Christophersen gjorde til sine, nemlig talen om en ulovlig konflikt.

Der er mange bånd på lønarbejderne her i landet i deres aktionsmuligheder. Der er arbejdsretter, der er overenskomster, og der er fagretligt juristeri, men er hr. Glensgård vidende om, at til dato er der ikke noget i Danmark, der hedder en ulovlig strejke? Man kan tale om overenskomststridig strej-

ke, og man kan tale om alt muligt andet, men ulovlig strejke, det begreb har vi ikke her i landet. Er hr. Glensgård klar over det?

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Mon ikke hr. Wilhjelm selv har givet svaret, det var jo noget med juristeri. Det, der er spørgsmålet her, er, at der selvfølgelig er en konflikt, som skal klares parterne imellem, og det sagde jeg også udtrykkelig. Vi ønsker ikke at gå ind i den konflikt med de 400 buschauffører. Det, det drejer sig om, er at få de tjenestemandsansatte chauffører i arbejde.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard (RV):

Det er blot for, at forvirringen ikke skal brede sig for meget. Hr. Wilhjelm tager fejl, jo, der er noget, der hedder ulovlige konflikter, nemlig den, der foregår i øjeblikket, fordi det er vedtaget ved lov i folketinget, at man ikke må bryde de overenskomster.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Altså hermed så en bekræftelse på det, man hidtil har været temmelig tilbageholdende med at erkende, at man med det overenskomstindgreb i foråret rent faktisk forringede lønarbejdernes aktionsmuligheder og nu gjorde noget ulovligt, der ikke tidligere har været ulovligt.

Grethe Philip (RV):

Den afsluttende debat her om tillægsbevillingslovforslaget er jo dels efter traditionen en økonomisk debat, dels en mere politisk betonet debat, og jeg vil her i mit indlæg komme særlig ind på de økonomiske aspekter.

Vi ved jo, at vi befinder os i en økonomisk situation, der med hensyn til arbejdsløshedens størrelse er meget alvorlig — det er jo noget helt usædvanligt, at vi på denne tid af året har over 100.000 arbejdsløse — men vi ved også, at der er visse lyspunkter i situationen. Vi kan se, at den økonomiske teori, vi arbejder med, som siger, at der under lavkonjunkturer er visse selvregulerende ting, som arbejder i retning af at ændre billedet, virker. Vi ser, at priserne er mere i ro, end de har været i lang tid. Det betyder ikke, at de er helt stabile, men de